

Florentinum, recepce A  
Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1, Česká republika  
Tel.: +420 255 000 111

Titanium Business Complex  
Nové sady 996/25, 602 00 Brno, Česká republika  
Tel.: +420 545 423 420

Centrum Zuckermandel  
Žižkova 7803/9, 811 02 Bratislava, Slovenská republika  
Tel.: +421 232 113 900

**Nejvyšší správní soud**

Moravské nám. 6  
657 40 Brno

*Datovou schránkou*

*Ke sp. zn. Ars 4/2022*

V Praze dne 5. prosince 2022

**Stěžovatel:** město Dobříš

se sídlem Mírové náměstí 119, 263 01 Dobříš

*právně zastoupen Mgr. Markem Vojáčkem, ev. č. ČAK 09672, advokátem a společníkem HAVEL & PARTNERS s. r. o., advokátní kancelář, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1*

**Navrhovatel:** Přípravný výbor pro konání místního referenda ve městě Dobříš ve složení:

- 1) Helena Kahounová, nar. 2. 4. 1946, trvale bytem Plk. B. Petroviče 219, 263 01 Dobříš;
- 2) Miloslav Vodička, nar. 29. 4. 1972, trvale bytem Na Kole 1970, 263 01 Dobříš;
- 3) Ludmila Fišerová, nar. 30. 12. 1960, trvale bytem Přímá 1405, 263 01 Dobříš;
- 4) Jitka Holcová, nar. 12. 4. 1962, trvale bytem Havlíčkova 617, 263 01 Dobříš;
- 5) Václav Hůla, nar. 6. 4. 1953, trvale bytem Nerudova 481, 263 01 Dobříš.

**REPLIKA STĚŽOVATELE**

**v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2022, č. j. 43 A 69/2022 – 64**

1. Dne 27. 9. 2022 vydal Krajský soud v Praze usnesení č. j. 43 A 69/2022 – 64 („**Napadené usnesení**“), kterým bylo vyhověno návrhu navrhovatele, Přípravného výboru pro konání místního referenda ve městě Dobříš („**Přípravný výbor**“), na vyhlášení místního referenda, a bylo tak vyhlášeno místní referendum na území města Dobříše, které se má konat současně s volbou prezidenta republiky ve dnech 13. a 14. 1. 2023. Napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 29. 9. 2022.
2. Stěžovatel podal dne 10. 10. 2022 v zákonné lhůtě proti Napadenému usnesení blanketní kasační stížnost. Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 12. 10. 2022, č. j. Ars 4/2022 – 11 („**Usnesení**“), aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení Usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které Napadené usnesení napadá. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 13. 10. 2022.
3. Stěžovatel v souladu s § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů („**s. ř. s.**“), ve stanovené lhůtě dne 11. 11. 2022 doplnil svou kasační stížnost („**Doplnění kasační stížnosti**“).
4. Přípravný výbor na Doplnění kasační stížnosti reagoval svým vyjádřením, které zaslal Nejvyššímu správnímu soudu dne 28. 11. 2022 a které bylo doručeno stěžovateli dne 30. 11. 2022 („**Vyjádření**“). Součástí Vyjádření bylo (i) vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku, a (ii) vyjádření ke kasační stížnosti.
5. S ohledem na blížící se konec lhůty pro rozhodnutí o odkladném účinku kasační stížnosti ze strany Nejvyššího správního soudu se stěžovatel prostřednictvím této repliky vyjadřuje níže uvedeným způsobem k části Vyjádření, která se věnovala návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku Napadeného usnesení. Současně s tím stěžovatel nevyklučuje, že se v budoucnu vyjádří také k části Vyjádření, která se věnuje samotnému meritu posuzované věci.

## I.

### **PRÁVNÍ NÁSLEDKY NAPADENÉHO USNESENÍ BY PRO STĚŽOVATELE ZNAMENALY NEPOMĚRNĚ VĚTŠÍ ÚJMU, NEŽ JAKÁ MŮŽE VZNIKNOT PŘÍPRAVNÉMU VÝBORU NEBO JINÝM OSOBÁM**

6. Stěžovatel již v Doplnění kasační stížnosti podrobně specifikoval újmu, který by mu vznikla v případě, kdy by kasační stížnosti nebyl přiznán jím navrhovaný odkladný účinek. Navzdory tomu Přípravný výbor ve Vyjádření rozporuje tento fakt a v podstatě tvrdí, že uskutečnění místního referenda, jehož podkladový akt (Napadené usnesení) může být v tomto řízení o kasační stížnosti zrušen, by nemělo žádné významné negativní dopady.
7. V první řadě stěžovatel připomíná jednotlivé prvky újmy potenciálně vzniklé v důsledku nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V takovém případě bude stěžovatel nucen učinit veškeré kroky k uskutečnění místního referenda, které jsou vyžadovány zákonem č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů („**zákon o místním referendu**“). S tím jsou pochopitelně spojeny značné finanční, personální i časové náklady na straně stěžovatele, které mohou být vynaloženy zcela zbytečně, pakliže bude Napadené usnesení Nejvyšším správním soudem v tomto řízení následně zrušeno.
8. Podstatně významnější újma by však stěžovateli vznikla, pokud by se místní referendum v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti skutečně konalo a jeho výsledky byly pro stěžovatele, respektive jeho zastupitelstvo, v souladu s § 49 zákona o místním referendu

závazné. Zastupitelstvo stěžovatele by totiž muselo přistoupit k realizaci konkrétních kroků, kterými by výsledky referenda promítlo do územního plánu města Dobříš. V tomto ohledu by stěžovatel musel pověřit vybrané architekty a urbanisty k zapracování takovýchto změn do územního plánu, s čímž by pochopitelně byly spojeny významné náklady na straně stěžovatele. Přitom s ohledem na vysoce pravděpodobnou nepřípustnost otázek místního referenda je očekávatelné, že by i tyto náklady byly ze strany stěžovatele vynaloženy zcela zbytečně. Navíc pokud by následně Nejvyšší správní soud Napadené usnesení zrušil, stěžovatel by opět byl nucen uvést územní plán města Dobříš do stavu, který nebude reflektovat výsledky místního referenda, s čímž jsou spojeny další dodatečné zbytečně vynaložené náklady.

9. Jelikož je stěžovatel přesvědčen, že Napadené usnesení je nezákonné a otázky místního referenda jsou v rozporu se zákonem o místním referendu, byl by stěžovatel nucen iniciovat po případném uskutečnění místního referenda v termínu lednových prezidentských voleb soudní řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého v tomto referendu. Neboť lze předpokládat že by v té době stále nebylo ukončeno řízení o této kasační stížnosti, je zcela očividné, že by takový postup byl neefektivní a neekonomický, a to nejen pro stěžovatele, ale též pro soudní soustavu jako celek, neboť by se v podstatě rozhodovalo o dvou téměř identických otázkách ve dvou soudních řízeních správních.
10. Ostatně právě tímto argumentem, tzn. že by se stěžovatel mohl případně bránit výsledkům místního referenda v řízení o neplatnosti místního referenda, argumentuje Přípravný výbor v tom ohledu, že konáním místního referenda stěžovateli údajně žádná reálná újma nemůže vzniknout. Možnost stěžovatele domáhat se vyslovení neplatnosti místního referenda je však spekulativní, neboť stěžovatel například není podle § 58 odst. 1 zákona o místním referendu aktivně legitimován k podání takového návrhu k příslušnému krajskému soudu. Současné jsou v tomto případě podstatně omezeny důvody pro podání takového návrhu uvedené v § 58 odst. 1 zákona o místním referendu, jelikož místní referendum bylo vyhlášeno Napadeným usnesením, a nikoliv zastupitelstvem města Dobříš. To potvrdil i Nejvyšší správní soud v rámci své rozhodovací praxe, kdy uvedl, že:

*„Ustanovení § 58 odst. 1 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu, ve spojení s § 91a s. ř. s. je třeba vykládat tak, že možnost účinně zpochybnit přípustnost položené otázky je v řízení o neplatnosti hlasování nebo neplatnosti rozhodnutí v místním referendu dána pouze tehdy, nebyl-li v této věci podán procesně projednatelný návrh podle § 91a odst. 1 písm. b) s. ř. s. To znamená, že návrhem podle § 58 odst. 1 písm. b) nebo c) zákona o místním referendu se lze vyslovení neplatnosti rozhodnutí v místním referendu domáhat pouze tehdy, bylo-li vyhlášeno zastupitelstvem obce či města. Pouze v tomto případě se totiž referendum uskuteční bez toho, že by správní soud měl možnost ještě předtím posoudit, zda pro jeho vyhlášení byly splněny zákonné podmínky. Naopak v případě, kdy referendum vyhlásí přímo soud, zpochybnit přípustnost položené otázky v návrhu napadajícím rozhodnutí v referendu přijaté již nelze.“<sup>1</sup>*

11. To znamená, že proti případným výsledkům místního referenda se může bránit toliko Přípravný výbor nebo osoba, která má právo volit do zastupitelstva obce (tzv. oprávněná osoba), a to pouze z důvodu, že došlo k takovému porušení ustanovení zákona o místním referendu, které mohlo ovlivnit jeho výsledek (viz § 58 odst. 1 písm. a) zákona o místním referendu). Stěžovatel přitom již v Doplnění kasační stížnosti uvedl, že místní referendum o současně

---

<sup>1</sup> Viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2013, č. j. Ars 2/2013 – 59.

položených otázkách nelze konat, neboť ty spadají pod okruhy uvedené v § 7 zákona o místním referendu. Přitom právě tento důvod je uveden v § 58 odst. 1 písm. c) zákona o místním referendu jako jeden z důvodů pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti místního referenda.<sup>2</sup> Jak bylo však výše uvedeno s odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu, v tomto případě nelze tento důvod pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti místního referenda využít (a už vůbec ne z pozice stěžovatele).

12. Pokud tedy Nejvyšší správní soud nepřizná kasační stížnosti odkladný účinek, společně s prezidentskými volbami proběhne místní referendum, jehož otázky jsou s nejvyšší pravděpodobností nezákonné a zastupitelstvo stěžovatele se bude muset výsledkem tohoto referenda řídit. Navzdory tomu nebude možné se výsledkům tohoto referenda účinně bránit, jelikož o zákonnosti otázek položených v rámci tohoto referenda je Nejvyšší správní soud oprávněn rozhodovat pouze v již běžícím řízení o kasační stížnosti, nikoliv v potenciálně vedeném řízení o neplatnosti místního referenda. Z výše uvedeného je více než zřejmé, že tímto může vzniknout stěžovateli velmi významná újma, kterou stěžovatel *de facto* nemůže nijak zvrátit.
13. Pakliže Přípravný výbor v tomto ohledu odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu,<sup>3</sup> dle které hrozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, je tato judikatura zcela nepoužitelná pro posuzovanou věc. Nelze totiž odhlédnout od toho, že Nejvyšší správní soud v této daňové věci výslovně odkázal na § 124a zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, který jednoznačně řeší důsledky zrušení pravomocného rozhodnutí krajského soudu v řízení o kasační stížnosti na nové rozhodnutí správce daně. Žádnou obdobnou úpravu však zákon o místním referendu neobsahuje a jak bylo uvedeno výše, je podstatným způsobem omezena i přezkoumatelnost otázek v případném soudním řízení o platnosti samotného místního referenda.
14. Naopak přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže způsobovat v podstatě žádnou újmu ani Přípravnému výboru, ani žádnému z občanů města Dobříš. Pokud by Nejvyšší správní soud v budoucnu dovedl, že otázky místního referenda jsou v souladu se zákonem o místním referendu, místní referendum by se konalo pouze v jiném termínu. Bylo by však již postaveno najiště, že otázky jím stanovené nejsou protizákonné. Právo Přípravného výboru k vyvolání místního referenda tak pochopitelně není zmařeno, jak se mylně snaží tvrdit Přípravný výbor, pouze je ze zcela logických a legitimních důvodů odloženo v čase za účelem přípravy místního referenda, které bude v souladu s právními předpisy.
15. **Nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by způsobilo stěžovateli velmi významnou újmu spočívající především ve vynakládání zcela zbytečných personálních, časových i finančních nákladů na organizaci místního referenda, jakož i v podstatně snížené možnosti se proti výsledkům místního referenda bránit prostřednictvím návrhu na prohlášení jeho neplatnosti. Oproti tomu odsunutím místního referenda v čase nemůže vzniknout žádná újma Přípravnému výboru, ani žádnému dalšímu subjektu. Z toho je patrné, že případná újma stěžovatele je nepoměrně větší než újma, která může vzniknout případně jiným**

---

<sup>2</sup> Byť § 58 odst. 1 písm. c) zákona o místním referendu odkazuje na § 6 téhož zákona, jedná se o očividnou legislativní chybu, což ostatně potvrzuje i komentářová literatura (správně má toto ustanovení odkazovat na § 7 téhož zákona) – viz např. KOPECKÝ, Martin. Zákon o místním referendu: komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2016. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7552-280-1.

<sup>3</sup> Viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58.

osobám, čímž je naplněna jedna z podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

## II.

### PŘIZNÁNÍ ODKLADNÉHO ÚČINKU NENÍ V ROZPORU S ŽÁDNÝM DŮLEŽITÝM VEŘEJNÝM ZÁJMEM

16. Stěžovatel již v Doplnění kasační stížnosti uvedl a osvědčil, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, ale naopak je s veřejným zájmem v souladu. Kasační stížnost totiž směřuje k ochraně před nezákonným vyhlášením místního referenda, jehož výsledky mohou mít významný negativní vliv na právní poměry občanů města Dobříš a na rozvoj jeho území. Pokud by kasační stížnosti odkladný účinek přiznán nebyl, byl by zmařen veřejný zájem na rozvoji území města Dobříš a veřejný zájem na ochranu práv a oprávněných zájmů občanů města Dobříš.
17. Přípravný výbor se ve Vyjádření sice snaží tvrdit, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mělo být v rozporu s důležitým veřejným zájmem, ale toto své tvrzení v podstatě nijak neodůvodňuje, neosvědčuje, ani neprokazuje. Je to přitom právě Přípravný výbor, kdo by tyto skutečnosti měl tvrdit a prokazovat, což vyplývá i z odborné komentářové literatury, cit:
- „Není-li existence rozporu s důležitým veřejným zájmem zřejmá ze správního nebo soudního spisu, leží břemeno tvrzení a břemeno důkazní ohledně této otázky na žalovaném (...); žalobci bude zpravidla postačovat tvrzení, že rozpor s důležitým veřejným zájmem neexistuje.“<sup>4</sup>*
18. Výše uvedené potvrzuje i judikatura Krajského soudu v Hradci Králové publikovaná ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, cit:
- „Při rozhodování o přiznání odkladného účinku žalobě soud zjišťuje jen existenci zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy stíhá žalobce. Žalovaný může zpochybnit návrh na přiznání odkladného účinku z důvodu nesplnění zbývajících dvou zákonných předpokladů, tj. že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem. Pokud tak žalovaný neučiní, nepřizná soud odkladný účinek žalobě jen v případě, že nesplnění těchto předpokladů vyplyne z obsahu soudního a správního spisu, neboť zákon neukládá soudu provádět dokazování týkající se splnění těchto předpokladů a jejich zjišťování z úřední povinnosti (ex officio).“<sup>5</sup>*
19. Z obsahu soudního spisu nemůže být patrné, že by přiznání odkladného účinku mohlo být v rozporu s jakýmkoli důležitým veřejným zájmem. Jelikož Přípravný výbor neprokázal, že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, je i tato druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti splněna, a to nehledě na to, že stěžovatel již v Doplnění kasační stížnosti její splnění osvědčil a prokázal.
20. **Nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem, což stěžovatel osvědčil a prokázal již v Doplnění kasační stížnosti.**

<sup>4</sup> JIRÁSEK, Jan. § 73 [Odkladný účinek žaloby]. In: BLAŽEK, Tomáš, JIRÁSEK, Jan, MOLEK, Pavel, POSPÍŠIL, Petr, SOCHOROVÁ, Vendula, ŠEBEK, Petr. Soudní řád správní. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016.

<sup>5</sup> Viz usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 10. 2003, č. j. 52 Ca 9/2003 – 144.

**Naopak Přípravný výbor prostřednictvím Vyjádření neprokázal jeho tvrzení o rozporu s důležitým veřejným zájmem a nic takového ani nevyplývá ze soudního spisu. Tím je naplněna i druhá z podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.**

### III.

#### OBECNĚ K ROZHODOVÁNÍ O PŘIZNÁNÍ ODKLADNÉHO ÚČINKU

21. Nad rámec splnění podmínek uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel uznává, že posouzení otázek spojených s nezákonností místního referenda a přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti může být pro Nejvyšší správní soud v takto krátké lhůtě velmi náročné a problematické. V takovém případě je však dle judikatury Nejvyššího správního soudu na místě dbát zásady předběžné opatrnosti a kasační stížnosti zpravidla odkladný účinek přiznat, cit:

*„Pokud Nejvyšší správní soud není schopen vzhledem ke krátké lhůtě pro rozhodnutí o odkladném účinku kasační stížnosti detailně a kvalifikovaně posoudit závažnost a důvodnost obav navrhovatele o přiznání odkladného účinku z dopadu výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozhodnutí krajského soudu, zpravidla přizná kasační stížnosti odkladný účinek s ohledem na zásadu předběžné opatrnosti a při splnění dalších podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s.“<sup>6</sup>*

22. Byť se Přípravný výbor ve svém Vyjádření snaží vzbudit dojem, že přiznávání odkladného účinku kasačním stížnostem, kterými je rozhodováno o vyhlašování místních referend, je nevhodné s ohledem na odsunutí konání místního referenda v čase, neodpovídá takovéto tvrzení běžné soudní praxi. V mnoha případech je naopak přiznání odkladného účinku jediným možným řešením, které efektivně zabráňuje vzniku zbytečně vynaložených nákladů a chaosu, který v důsledku konání nezákonného referenda může vzniknout. Ostatně jako jeden z mnoha případů lze zmínit například rozhodování o místním referendu ve statutárním městě Jihlava, v rámci kterého Nejvyšší správní soud také dospěl k závěru, že je vhodné podané kasační stížnosti přiznat odkladný účinek.<sup>7</sup>
23. **S ohledem na složitost veškerých otázek týkajících se nezákonnosti místního referenda a veškerých důsledků spojených s jeho konáním v termínu lednových prezidentských voleb je vhodné dbát zásady předběžné opatrnosti a kasační stížnosti odkladný účinek přiznat. Pokud by k tomu nedošlo, ztratilo by řízení o této kasační stížnosti zcela svůj smysl a jakékoli pozdější rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v této věci by již nemělo žádné faktické účinky. Tím by byla zcela popřena právní ochrana stěžovatele poskytovaná institutem kasační stížnosti.**

### IV.

#### OBECNĚ K VYJÁDŘENÍ PŘÍPRAVNÉHO VÝBORU

24. Přípravný výbor se snaží ve Vyjádření vylíčit počinání stěžovatele ohledně návrhu na přiznání odkladného účinku jako účelově a vedené se snahou zmařit konání místního referenda. Toto Přípravný výbor dokládá toliko důvěrnou komunikací vedenou mezi stěžovatelem a jeho

---

<sup>6</sup> Viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2018, č. j. 1 As 128/2018 – 42.

<sup>7</sup> Viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2014, č. j. Ars 9/2014 – 71.

právním zástupcem. Stěžovatel se vůči těmto tvrzením Přípravného výboru důrazně ohrazuje a považuje je ze strany Přípravného výboru za ryze účelová a učiněna se snahou vykreslit stěžovatele jako subjekt, který údajně zneužívá institut přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

25. Z veškerých důvodů uvedených v této replice, jakož i z Doplnění kasační stížnosti, je zřejmý záměr stěžovatele na tom, aby místní referendum neproběhlo v termínu lednových prezidentských voleb, jelikož je stěžovatel důvodně přesvědčen o tom, že otázky místního referenda formulované v Napadeném usnesení jsou nezákonné a potenciální závaznost místního referenda by vedla k mnoha problémům a komplikacím, které byly podrobněji popsány výše v této replice.
26. Stěžovatel však v tomto ohledu není nijak motivován případnou volební účastí v rámci lednových prezidentských voleb. Pro stěžovatele není rozhodné, zda místní referendum proběhne samostatně mimo termín jakýchkoli voleb nebo společně s některými volbami. Pokud jsou totiž otázky vyhlášené místním referendem pro občany města Dobříš natolik významné, jak se ostatně snaží opakovaně tvrdit Přípravný výbor, lze předpokládat, že volební účast v místním referendu bude natolik dostatečná, aby byla splněna kvóra uvedená v § 48 odst. 1 a odst. 2 zákona o místním referendu, a to nehledě na to, kdy se bude takovéto místní referendum konat. Stěžovatel proto důrazně odmítá výše uvedená zavádějící a manipulativní tvrzení Přípravného výboru.
27. Nad výše uvedené se v současné době nebude právní zástupce stěžovatele podrobněji vyjadřovat ke způsobu vedení sporu před Nejvyšším správním soudem ze strany právního zástupce Přípravného výboru, kdy zveřejňování veřejně nedostupné důvěrné komunikace mezi advokátem a jeho klientem získané na základě žádosti o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, žadatelem, který není členem Přípravného výboru, považuje právní zástupce stěžovatele za neprofesionální, nekolegiální a hraničící s etickými a hodnotovými pravidly, která je povinen advokát dodržovat na základě stanovských předpisů České advokátní komory.

## V.

### REKAPITULACE NÁVRHU NA PŘIZNÁNÍ ODKLADNÉHO ÚČINKU

28. Jelikož by konání místního referenda v termínu lednových prezidentských voleb znamenalo pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout Přípravnému výboru či jakýmkoli jiným osobám, a jelikož přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podané proti Napadenému usnesení (tj. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2022, č. j. 43 A 69/2022 – 64) není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem, stěžovatel trvá na svém původním návrhu, aby Nejvyšší správní soud vydal dle § 107 ve spoj. s § 73 odst. 2 s. ř. s. toto

#### u s n e s e n í:

***Kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2022, č. j. 43 A 69/2022 – 64 se přiznává odkladný účinek.***

**Za město Dobříš**

Mgr. Marek Vojáček, advokát

na základě plné moci